

Overweging 12 oktober 2014.

Zoals in het begin al gezegd, dit stuk evangelie is in de Middeleeuwen het paradigma geweest van de missionaire opdracht van de kerk.

Ga en nodig ieder uit om binnen te komen, om toe te treden, om deel te nemen aan het feest dat leven heet.

In de bewerkte tekst van het evangeliestuk zoals vandaag gebruikt komt dat ook duidelijk naar voren.

God nodigt ieder uit ongeacht wie we zijn of wat we zijn. Hij distantieert zich van wat de geleerden zeggen want die werpen met hun voorwaarden en zwarte en witte lijsten meteen drempels op die de uitnodiging van God om op zijn feest te komen weer meteen een uitnodiging voor een beperkte groep maken.

Het eigenlijke evangelie, het officiële stuk van Matheus, eindigt met een stukje dat in mijn beleving ook afbreuk doet aan die open club. Officieel staat er nl. dat er ook iemand was die niet goed gekleed was of niet gepast. Gevolg was; hij werd eruit gegooid.

Hoe verhoudt zich dat tot die open club waar God over spreekt? Hoe open is die club dan wel niet of liever hoe gesloten.... ?

Enkele jaren geleden hadden we als jaarthema in deze gemeenschap; de Jongerenkerk als Open herberg.

Ik weet nog een bijeenkomst met ons pastoraal team rond dat thema en ook daar merkte je dat open herberg ook niet zo open is dat ieder binnen kan en mag want Dat bleek duidelijk ook te leven ... je moet je wel aan ons aanpassen, je moet onze gebruiken en onze gewoonten kennen.

Het boekje dat als uitgangspunt diende was 'Time Out' op weg naar een open en gastvrije kerk.

Daarin staat: het kernbegrip van een open en gastvrije kerk is ruimte scheppen. De geloofsgemeenschap maakt ruimte voor gasten. De gastheer/gastvrouw maakt ruimte voor de gasten. De gasten staan centraal. Gastvrouw, gastheer en God wisselen van plaats. Je kunt alleen een goede gastvrouw, gastheer zijn als je weet wat het betekent gast te zijn. En ... de gastvrouw, gastheer durft het aan om zelf gast te zijn. God, Jezus verschuilen zich in de gast.

Binnen echte gastvrijheid is er vrijheid en confrontatie, ruimte voor mensen EN voor Traditie.

De gast is vrij en niets wordt hem opgedrongen maar de gastvrouw en gastheer laten zich wel zien. De gast is vrij om in en uit te lopen. Gastvrijheid is geen taak maar een houding of instelling, is ruimte scheppen voor buitenstaanders, voor elkaar en voor God.

Het paradigma van de Middeleeuwen en het officiële evangeliestuk heeft dat die openheid die in de bewerkte tekst en in bovenstaande staat wel? De Middeleeuwen kenmerken zich door een enorme invloed en dwang en drang in de kerk. Op het einde van de middeleeuwen is het ook de tijd van ontdekkingsreizen met o.a. Columbus waarin niet goedschiks dan kwaadschiks ieder werd uitgenodigd op het feest en wee als je niet kwam.

Openheid was daarin weinig te betrachten. En nu, hoe staat het er nu mee? Als we als geloofsgemeenschap, als kerkgemeenschap en als christenen uitnodigend willen zijn en zeggen 'ieder is welkom' past het dan

mensen af te rekenen op hun kledij, op hun leefgewoonten en gedragingen als ze binnenkomen.

Ik weet het antwoord ook niet. Bij mij is open iets dat we moeten leren. Ons open is vaak een open maar

De mensen die de Bijbel geschreven hebben, hebben ongetwijfeld de beste bedoelingen gehad met dit verhaal maar die laatste zin omdat zij natuurlijk zich zorgen maakten over wie en wat er dan allemaal binnen zou komen, aan zou schuiven op het feest: armoezaaiers, vrouwen en mannen die het met de moraal niet zo nauw nemen, homo's en lesbiennes, ongehuwd samenwonenden, dieven, moordenaars wellicht

Is dat open zijn/ is dat een oprechte uitnodiging ... of volgen wij daarmee de lijn van de geleerden uit het evangeliestuk van vandaag? Voor een echte open en oprechte uitnodiging hadden ze van mij dat laatste stuk over die man die niet gepast gekleed is, mogen weglaten. Mogen weglaten omdat een tekst, een invulling van mensen is geweest of God het ooit zo bedoeld heeft, weet ik niet maar mijn gevoel zegt van niet.

Ik geloof namelijk in die open club waar God over spreekt in de bewerkte tekst. Ik geloof in een Jongerenkerk die zo'n open club kan zijn als wij voorbij durven te kijken van wat gangbaar en gewoon is in onze Jongerenkerk. Als wij gast durven zijn in onze eigen kerk en de gast gastvrouw of gastheer durven laten zijn. Als wij, zoals die geleerden, niet bepalen voor God wie wel of niet welkom is of uitgenodigd want ik geloof in een God waar IEDER welkom is.

We kunnen daar nog veel van elkaar leren! En ... hoor de laatste zin: het huis, die geloofsgemeenschap, die kerk is nog lang niet vol want God is een God die van mensen houdt en blijft houden ook als wij ze Allang veroordeeld, afgeschreven of

aan de kant geschoven hebben en in zijn Open club zijn zij altijd weer welkom!

Want het feest waar God ons toe uitnodigt is het feest van het leven. En leven, ons aller leven wordt pas een feest als ieder mee kan en mag doen. Gods uitnodiging is duidelijk, nu de onze nog!

Toen de koning binnenkwam om te zien wie er allemaal aanlagen, zag hij iemand die zich niet in bruiloftskleren gestoken had, 12 en hij vroeg hem: "Vriend, hoe ben je hier binnengekomen terwijl je niet eens een bruiloftskleed aanhebt?" De man wist niets te zeggen. 13 Daarop zei de koning tegen zijn hofdienaars: "Bind zijn handen en voeten vast en gooi hem eruit, in de uiterste duisternis, waar men jammert en knarsetandt. 14 Velen zijn geroepen, maar slechts weinigen uitverkoren."

1: Matheüs 28, 16-20. "Maak allen tot mijn leerling"

"ga en maak alle volkeren tot leerling en doop hen in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest en leer hun alles onderhouden wat Ik jullie geboden heb. Weet wel, Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voleinding van de wereld.

2: Lucas: 4,16-21. "Praktiseer vergeving en solidariteit met de armen"

" Ik ben gekomen om aan de armen de Blijde Boodschap te brengen, om gevangenen vrijlating aan te kondigen en blinden het licht in hun ogen. Om verdrukten in vrijheid te laten gaan en om een jaar van de Heer af te kondigen"

Het paradigma van de Patristieke periode en de orthodoxe kerk. De kijk van de Orthodoxe kerk op missie is een andere dan die van de Rooms Katholieke Kerk. Het paradigma van de

Orthodoxe kerk vinden we bij Johannes 3, 16: "Zo zeer immers heeft God de wereld liefgehad dat Hij Zijn Eniggeboren Zoon heeft gegeven aan deze wereld, opdat al wie in Hem gelooft niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben". Het middeleeuws paradigma en het paradigma van de Rooms Katholieke Kerk.

Het paradigma van de Rooms Katholieke Kerk, dat vooral in praktijk gebracht werd vanaf de veroveringen van de Nieuwe Wereld, is te vinden bij Lucas 14; 23: "ga dan de wegen en het land op en dwing hen binnen te komen, zodat mijn huis vol raakt".

Het is een zin uit de parabel van de onwillige gasten die niet op het bruiloftsfeest willen komen van de Heer. De Heer geeft deze opdracht aan zijn dienaar.

Binnen dit paradigma is missie verkondiging die opgelegd moet worden op grond van de gedachte dat ieder desnoods dwingend in contact gebracht moet worden met het Woord van God, want het huis van de Heer moet vol worden.

Het paradigma van de Verlichting:

Het is moeilijk om één specifiek paradigma aan te wijzen voor de periode van de verlichting, zo zegt Bosch. Dat komt omdat in deze periode missie zo verschillend geïnterpreteerd werd als in geen van de voorafgaande eeuwen en periodes. We kunnen er verschillende onderscheiden. Drie ervan zijn reeds behandeld. Deze zijn die van de orthodoxe Kerken, de Rooms katholieke Kerk en de Protestantse(Reformatie) Kerken. Al deze paradigma's bleven gelden.

Andere paradigma's welke ook in deze periode aandacht kregen en vanwaar uit het missie geïnterpreteerd werd waren:

Als eerste: Handelingen 16: 9: "Daar had Paulus 's nachts een visioen: er stond een Macedoniër voor hem die hem smeekte: "steek over naar Macedonië en kom ons te hulp".

Dit paradigma had te maken met het feit dat de westerse christenen oog in oog kwamen te staan met mensen van een ander ras en ander geloof, die leefden in verwarring en vroegen aan de westerlingen om naar hen toe te komen om hen te helpen.

Een tweede paradigma is Mt.24;14: "deze goede boodschap van het koninkrijk zal verkondigd worden in heel de wereld als een getuigenis voor alle volken en dan zal het einde komen".

Een derde paradigma uit deze periode is: Joh. 10;10 : "Ik ben gekomen opdat ze leven mogen bezitten, en wel in overvloed".

In het licht van de nieuwe ontwikkelingen, nieuwe ontdekkingen en de vooruitgang vonden velen, zagen velen in deze woorden hun missie om dit te delen met de berooide, beroofde en achtergestelde mensen in deze wereld. Een sociaal programma voor hun leven als het ware.

Een vierde paradigma maar dat speelt eigenlijk in elke periode een belangrijke rol is: Mt. 28; 18-20: "Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Ga en maak alle volkeren tot leerling en doop hen in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest en leer hun alles onderhouden wat Ik jullie geboden heb. Weet wel, Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voleinding van de wereld.